

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Machytkou ve věci

žalobkyně: Marie B [REDACTED], narozená [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Slepíčkou
sídlem Palackého 715/15, 110 00 Praha 1 - Nové Město

proti
žalovaným: 1/ UYANGA a.s., IČO 28548540
sídlem Ocelářská 1272/21, 190 00 Praha 9
2/ Zámek Líčkov s.r.o, IČO 02895153
sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1, Nové Město
všechny zastoupeny advokátem JUDr. Danem Dvořáčkem
sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1
za účasti vedlejšího účastníka KaBB winkel s.r.o., IČO 03360156
sídlem Sebranice 104, 679 31 Sebranice
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Kopou
sídlem Pekařská 384/13, 602 00 Brno

o určení vlastnického práva k nemovitostem

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovaným náhradu nákladů řízení ve výši 41 706,18 Kč k rukám právního zástupce žalovaných JUDr. Jana Dvořáčka, advokáta se sídlem Opletalova 1284/37, Praha 1 do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Žalobkyně je povinna zaplatit vedlejšímu účastníku řízení náhradu nákladů řízení ve výši 15 534 Kč k rukám právního zástupce vedlejšího účastníka Mgr. Pavla Kopy, advokáta se sídlem Hlinky 57/142a, Brno do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala žalobou podanou u Okresního soudu v Lounech dne 12. 9. 2014 vydání rozhodnutí, kterým by soud určil, že i nadále zůstává vlastníkem nemovitostí zapsaných na listu vlastnictví č. [REDAKCE] pro katastrální území [REDAKCE], vše zapsáno u Katastrálního úřadu pro Ústecký Kraj, katastrální pracoviště Žatec, přičemž se má jednat o tyto nemovitosti: st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří; součástí pozemku je stavba č.p. [REDAKCE], st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří, zbořeniště, st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří, zbořeniště, st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří; součástí pozemku je stavba č.p. [REDAKCE], st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří; součástí pozemku je stavba č.p. [REDAKCE], st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří; součástí pozemku je stavba č.p. [REDAKCE], st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří; součástí pozemku je stavba č.p. [REDAKCE], st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří; součástí pozemku je stavba bez čp/če, zem. stav, st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří; součástí pozemku je stavba čp. [REDAKCE], st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří; součástí pozemku je stavba bez čp/če, zem. stav, st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří, zbořeniště, st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří, zbořeniště, st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří, zbořeniště, st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří, stavba bez čp/če, zem. stav, bez LV, st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří, stavba bez čp/če, zem. stav, bez LV, st. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří, zbořeniště, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] zahrada, [REDAKCE] ostatní plocha, zeleň, [REDAKCE] vodní plocha, vodní nádrž umělá, [REDAKCE] ostatní plocha, zeleň, [REDAKCE] ovocný sad, [REDAKCE] lesní pozemek, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] lesní pozemek, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] lesní pozemek, [REDAKCE] trvalý travní porost, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] trvalý travní porost, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] ostatní plocha, jiná plocha, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] ostatní plocha, manipulační plocha, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] lesní pozemek, [REDAKCE] trvalý travní porost, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] trvalý travní porost, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] trvalý travní porost, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] ovocný sad, [REDAKCE] lesní pozemek, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] trvalý travní porost, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] ovocný sad, [REDAKCE] lesní pozemek, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] lesní pozemek, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] lesní pozemek, [REDAKCE] lesní pozemek, [REDAKCE] ovocný sad, [REDAKCE] trvalý travní porost, [REDAKCE] zahrada, [REDAKCE] ovocný sad, [REDAKCE] ovocný sad, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] ostatní plocha, manipulační plocha, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] trvalý travní porost, [REDAKCE] zahrada, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] chmelnice, [REDAKCE] trvalý travní porost, [REDAKCE] orná půda, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] ostatní plocha, neplodná půda, [REDAKCE] ostatní plocha, ostatní komunikace, [REDAKCE]

ostatní plocha, ostatní komunikace, █████ ostatní plocha, ostatní komunikace, █████ ostatní plocha, ostatní komunikace, █████ ostatní plocha, ostatní komunikace, █████ ostatní plocha, ostatní komunikace, █████ ostatní plocha, ostatní komunikace, █████ ostatní plocha, ostatní komunikace, █████ ostatní plocha, ostatní komunikace.

2. Důvodem proč žalobkyně by měla být stále vlastníci uvedených nemovitostí je ten, že 10. 3. 2009 podepsala prohlášení vkladatele, čímž tyto uvedené nemovitosti, jakožto nepeněžitý vklad, vložila do společnosti UYANGA a.s., přičemž v té době bylo žalobkyni již █████ let, a proto nebyla schopna zcela chápat důsledky tohoto svého jednání a nemohla tedy toto prohlášení učinit svobodně, vážně, určitě a srozumitelně. Tímto má tedy za to, že toto prohlášení vkladatele je z pohledu práva absolutně neplatné a na žalovanou společnost UYANGA a.s. tak vlastnictví k těmto nemovitostem nikdy nepřešlo. Následně pak dne 29. 10. 2014 žalobkyně u Okresního soudu v Lounech podala návrh na vydání předběžného opatření, kterým by bylo zakázáno žalované společnosti UYANGA a.s. uvedené nemovitosti převádět, zcizovat, zřídit zástavní právo, zřídit předkupní právo, právo odpovídající věcnému břemenu a jakkoliv jinak právně zatěžovat nemovitosti zapsané na LV č. █████. Tento návrh žalobkyně zejména odůvodnila jednak tím, co již bylo uvedeno v žalobě, tj. neplatností převodu na žalovanou a současně i tím, že tyto nemovitosti jsou v současné době zatíženy exekucním řízením a dalšími závazky, zejména Ing. Pavla M█████. Dále pak zejména kvůli tomu, aby nedošlo k realizaci exekucní dražby předmětných nemovitostí. Současně dodala, že na osobu Ing. Pavla M█████ podala trestní oznámení. Okresní soud v Lounech následně návrh žalobkyně na vydání předběžného opatření akceptoval a usnesením č.j. 13 C 160/2014 – 129 předběžné opatření vydal. Proti tomuto usnesení žalovaná podala odvolání, které následně posuzoval Krajský soud v Ústí nad Labem a dospěl k závěru, že podmínky pro nařízení předběžného opatření v tomto případě splněny nejsou a napadené usnesení okresního soudu změnil tak, že se návrh na vydání předběžného opatření zamítá. Podáním ze dne 8. 4. 2015 pak navrhla Česká exportní banka a.s., aby do řízení vstoupila jako vedlejší účastník na straně žalované, neboť na výsledku tohoto řízení má zájem z důvodu zástavního práva na předmětných nemovitostech. Ke svému návrhu doložila smlouvu o zřízení zajištění ze dne 4. 11. 2011. Soud tento návrh podle § 93 odst. 2 o.s.ř. jako důvodný akceptoval a nadále s Českou exportní bankou a.s. jednal jako s vedlejším účastníkem na straně žalované. Vedlejší účastník se poté k žalobě samé vyjádřil v tom smyslu, že žalobu neshledává důvodnou a navrhuje, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl, neboť žalobkyně uvádí, že svým prohlášením vkladatele nebyla schopna zcela chápat důsledky svého jednání a předmětné prohlášení neučinila svobodně a vážně, určitě a srozumitelně, přičemž současně žádným způsobem neprokazuje, že v době sepsu příslušného notářského zápisu nebyla plně způsobilá k právním úkonům. K žalobě se rovněž následně vyjádřila žalovaná společnost UYANGA a.s. tak, že tuto žalobu shledává zcela nedůvodnou a navrhuje, aby ji soud zamítl, neboť má za to, že ze strany žalobkyně byly splněny všechny zákonné podmínky, které jsou potřeba k učinění příslušného úkonu spočívající v tom smyslu, že žalobkyně jako zakladatelka společnosti, se upsala 500 ks akcií o jmenovité hodnotě 100 000 Kč, jejichž emisní kurz se zavázala splatit nepeněžitým vkladem tj. svých nemovitostí. Toto učinila formou notářského zápisu a tedy její úkon byl verifikován orgánem státní moci a dále pak došlo k převodu předmětných nemovitostí, což potvrdil katastr nemovitostí a požadovaný převod uskutečnil. Žalobkyně učinila tedy dva právní úkony, kterými jednoznačně vyjádřila svou vůli jednak založit společnost a jednak vložit své nemovitosti, jakožto nepeněžitý vklad, to této nově vzniklé společnosti. Co se týče námitek ohledně toho, že žalobkyně nebyla schopna plně chápat důsledky svého jednání, se tato argumentace opírá pouze o vysoký věk žalobkyně, který však sám o sobě nemůže znamenat nesvéprávnost dané osoby. Žalobkyně poté svým obsáhlým podáním doplnila svou podanou žalobu. Předně uvedla, že prohlášení vkladatele je absolutně neplatné, a to zejména podle § 37 zákona č. 40/1964 Sb., neboť právní úkon nebyl učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně

a dále podle § 39 zákona č. 40/1964 Sb., neboť prohlášení vkladatele se příčí dobrým mravům a svým obsahem i účelem odporuje zákonu. Dále pak zdůraznila, že proti Ing. Pavlu M. je vedeno trestní řízení z důvodu podezření ze spáchání trestného činu lichvy, zpronevěry a porušení povinnosti při správě cizího majetku, to vše v souvislosti s posuzovaným případem. Následně se žalobkyně podrobněji vyjádřila k její osobě, k jejímu vztahu k Zámku Líckov a ke vztahu k Ing. Pavlu M. Konkrétně žalobkyně uvedla, že má pouze základní vzdělání, celý život vedla venkovský styl života, byla obecně důvěřivější a jednodušší povahy tak, jak to vyplývá z psychologického posudku PhDr. T., proto uvěřila Ing. M., když jí měl tvrdit, že tento způsob převodu majetku by byl nejlepší pro to, aby zámek zůstal zachován a došlo k jeho zvelebení, využil toho, že žalobkyně nebyla znalá podobných obchodních transakcí, že mu zcela věřila a že k Zámku Líckov jí pojí silné osobní citové pouto a jediným jejím zájmem bylo zachovat Zámek Líckov v odkazu jejího zesnulého manžela Oskara B. Ze strany Ing. M. pak shledává jeho jednání jako čistě manipulativní, neboť měl činit všechny kroky k tomu, aby žalobkyně, jakožto právně a ekonomicky neznalá osoba, na něj převedla svůj nemovitý majetek, k čemuž měl rovněž údajně přesvědčovat i synovce žalobkyně pana K. Další podvodné jednání ze strany Ing. M. shledává v tom, že po založení společnosti a nepeněžitý vklad žalobkyně od Ing. M. žádné upsané akcie fyzicky neobdržela. Dále pak sedm dní po založení společnosti se Ing. M. prohlásil jediným akcionářem společnosti. Na podvodné jednání lze usuzovat i z následných kroků Ing. M., kdy využíval společnost UYANGA a.s., jejíž majetek byl kryt nepeněžitým vkladem žalobkyně, k řešení svých vlastních finančních závazků, např. ohledně společnosti Phar Service, AUM LLC a Ing. Petru M., z čehož je patrné, že Ing. M. měl využít žalobkyni, aby na něj převedla svůj majetek vyšší hodnoty a on jej pak mohl použít k řešení svých finančních závazků. Celá situace došla až k exekučnímu řízení na návrh společnosti Valatrex limited, kdy se měla konat dražba uvedených nemovitostí, k čemuž pak nedošlo, neboť se souhlasem exekutora mělo dojít k převodu nemovitostí na nově vzniklou společnost Zámek Líckov s.r.o. za kupní cenu 22 500 000 Kč. Závěrem tedy žalobkyně shrnula, že učiněný nepeněžitý vklad je absolutně neplatný pro rozpor s dobrými mravy, neboť tento úkon byl vyvolán Ing. M. z čistě ziskových důvodů za využití neznalosti žalobkyně a její citové vazby k Zámku Líckov, dále že tento úkon nebyl učiněn vážně, neboť žalobkyně vzhledem ke svému věku, vzdělání a stylu života nemohla porozumět a pochopit smyslu a účelu tohoto právního úkonu a současně, že tento právní úkon odporuje zákonu s poukazem na probíhající trestní řízení proti Ing. M., Ing. J. a Ing. S. K doplnění žalobních tvrzení se následně podáním ze dne 31. 10. 2016 vyjádřil vedlejší účastník tak, že zejména poukázal na to, že ohledně probíhajícího trestního stíhání Ing. M. a dalších osob je třeba ctít zásady presunkce neviny a nelze tedy do pravomocného skončení trestní věci k tomuto přihlížet. Dále se pak zabýval závěry znaleckého posudku ohledně psychologického profilu žalobkyně, ze kterého, dle jeho názoru, nijak nevyplývá, že by žalobkyně byla ztížena duševní chorobou, která by odůvodňovala závěr o neplatnosti právního úkonu prohlášení vkladatele a současně poukazuje na to, že znalecký posudek byl zpracován dle aktuálního stavu a nikoliv dle stavu, v jakém se žalobkyně nacházela v době sepsu notářských zápisů. Přičemž zdůrazňuje, že v těchto zápisech žalobkyně uvedla, že je plně způsobilá k právním úkonům. Dále pak v souvislosti se zkoumáním platnosti či neplatnosti právního úkonu z důvodu duševní poruchy odkazoval na rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 30 Cdo 5226/2009, přičemž závěry v něm uvedené a postup soudu směřující k důkladnému prošetření věci, by se mohl vztahovat i na toto řízení. Naznačované podvodné jednání Ing. M. a dalších osob pak nespátňuje jako jednání v rozporu s dobrými mravy, nýbrž by se mohlo jednat o případné zvážení neplatnosti úkonu z důvodu omylu. V této souvislosti odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 21 Cdo 826/2005 s tím, že pokud by se jednalo o neplatnost právního úkonu, pak jde o tzv. relativní neplatnost podléhající promlčení a v této souvislosti rovněž vznáší námitku promlčení. Dne 15. 11. 2016 pak vedlejší účastník soudu oznámil, že z řízení vystupuje. Podáním ze dne 12. 1. 2017 oznámila společnost KaBB

winkel s.r.o. svůj vstup do řízení na místo vedlejšího účastníka, neboť nabyl pohledávku od postupitele Česká exportní banka a.s. Tato změna vedlejšího účastníka byla soudem akceptována, neboť žalovaná následně prohlásila, že se vstupem vedlejšího účastníka na straně žalované souhlasí. Podáním ze dne 5. 6. 2017 žalobkyně soud informovala o tom, že v případě trestního řízení Ing. M. došlo ke změně právní kvalifikace tak, že všechny skutky jsou prošetřovány jako podezření z trestného činu podvodu. Podáním ze dne 5. 12. 2017 žalovaná společnost UYANGA a.s. reagovala na změnu právní kvalifikace v probíhající trestní stížnosti Ing. M. s tím, že dle zásady presumpce neviny nelze činit žádné skutkové závěry do pravomocného skončení trestního řízení, neboť je do té doby potřeba pohlížet na Ing. M. jako na nevinného. Žalovaná pak opět zdůraznila, že žalobkyně své právní úkony učinila zcela svobodně, nebyla nikým nijak manipulována, ani na ni nebyl vyvíjen žádný nátlak. Svými úkony plně chápala, že se zbavuje svého majetku za to, že bude mít právo doživotního užívání a dostane odpovídající finanční protiplnění. Podáním ze dne 21. 12. 2017 žalobkyně soud znovu upozornila na změnu právní kvalifikace v rámci trestního řízení, které doplnila citacemi z upozornění na změnu právní kvalifikace skutku vypracovaného státním zastupitelstvím.

Soud ve věci nařídil první jednání na 30. 5. 2018, které pak z důvodu opakovaných žádostí účastníků se nakonec konalo až 12. 9. 2018. Při tomto jednání účastníci shodně odkázali na svá předchozí vyjádření ve věci. Soud následně provedl tyto důkazy: výpis z katastru nemovitostí, prohlášení vkladatele, dražební vyhláška, žaloba o vyloučení nemovitých věcí z exekuce, odročení exekuční dražby, katastrální mapy jednotlivých nemovitostí, trestní oznámení, 2x návrh na vklad do katastru nemovitostí, zamítnutí návrhu na vklad a přerušení řízení, kupní smlouva, smlouva o zřízení zajištění, notářský zápis, znalecký posudek na nemovitosti, záznam výsledku žalobkyně na policii, psychologický posudek žalobkyně, usnesení o zahájení trestního stíhání, výpis z obchodního rejstříku společnosti UYANGA, smlouva o prodeji cenných papírů B. – M., notářský zápis č. 590/2013, změna právní kvalifikace v rámci trestního řízení od Policie, změna právní kvalifikace od státního zástupce. Po provedeném dokazování žalovaná navrhla toto doplnit o výslech znalce, který zpracoval psychologický posudek na žalobkyni. Ohledně dalších důkazních návrhů se žalobkyně i žalovaná vyjádřily tak, že budou navrhopvat značné množství svědeckých výpovědí a soudu jejich seznam zašlou do 30-ti dnů. Účastníkům tedy byla poskytnuta 30-ti denní lhůta na doplnění dokazování a jednání bylo za tímto účelem odročeno na neurčito. Podáním ze dne 11. 10. 2018 žalobkyně doplnila dokazování o navržení výslechu Marie B., Nikolý K., Václava K., Kamila J., Milana U., Ing. Pavla M., Ing. Zdeňka S., obžalobou Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, kterou současně doložila a soudním spisem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp.zn. 50 T 22/2017, zejména ohledně obžaloby a listin v ní uvedených. Žalovaná společnost UYANGA a.s. soudu zaslala své podání, které bylo soudu doručeno dne 11. 10. 2018, ve kterém vylíčila situaci předcházející samotnému založení společnosti, a sice tak, že žalobkyně hnána snahou o zachování galerie Oskara B. na Zámku Líčkov a snahou o jeho zvelebení kontaktovala Ing. M., se kterým se znala již dlouhodobě, ohledně způsobu řešení celé situace, neboť žalobkyně, s ohledem na vyšší věk, přestávala zvládat správu celého rozsáhlého objektu a přilehlých polností a lesů a současně již nedisponovala takovými finančními prostředky, aby byla schopna financovat opravu zámku. Na základě vzájemné dohody pak byla zvolena možnost založit novou společnost, do které by žalobkyně vložila jako nepeněžitý vklad svůj nemovitý majetek, přičemž tato možnost se jevila jako ideální z daňových a účetních důvodů a současně toto řešení bylo výhodné pro pozdější žádost o poskytnutí dotace na rekonstrukci. Dále bylo mezi stranami dohodnuto, že žalobkyně své akcie emitované na základě nepeněžitého vkladu následně prodá Ing. M. a z této kupní ceny bude dále možné financovat rekonstrukci zámku a současně žalobkyni zůstane zachováno doživotní věčné břemeno užívání celého objektu a bude dostávat důchod ve výši 100 000 Kč měsíčně. Je pochopitelné, že žalobkyně se konkrétně neorientovala v dané problematice zakládání akciové společnosti a následného nakládání s akciemi, neboť v této problematice se neorientuje valná většina celkové

populace, a to i včetně studentů právnických fakult. V této souvislosti žalovaná poukázala na postup policie při výslechu žalobkyně, kdy jí byly kladeny konkrétní dotazy na jednotlivé odborné otázky ohledně akciových společností, na které pochopitelně žalobkyně nemohla znát kladné odpovědi. Přesto žalobkyně plně chápala smysl celé transakce a to včetně toho, že se zbavuje svého nemovitého majetku za poskytnutí protiplnění s tím, že bude mít doživotní právo užívání a nebude tím nijak omezena. Žalovaná dále zdůraznila, že pro platnost právního úkonu je rozhodující, jaký záměr měli účastníci v úmyslu právním úkonem vyvolat a nikoliv jaká je jeho forma. Jak již bylo naznačeno výše, žalobkyně měla jasnou představu ohledně toho, že se svého majetku zbavuje za poskytnutí protiplnění. Žalobkyně tak byla motivována určitými pohnutkami a záměrem, který danou transakcí byl poté zcela naplněn. Dále poukázala na to, že celá transakce proběhla formou notářských zápisů, které sepsala JUDr. Milena K. [redacted], která by zcela určitě dané zápisy nese-psala, pokud by žalobkyně byla zmatená, dezorientovaná či pod nějakým zjevným nátlakem. Žalobkyně se zřejmě cítí podvedena ze strany Ing. M. [redacted] tím způsobem, že nedodržel své veškeré finanční závazky z uvedené transakce, což bylo způsobeno změnou politické situace v Mongolsku a několika chybnými obchodními operacemi, což způsobilo to, že Ing. M. [redacted] přišel o veškerý majetek. Z tohoto vyplývá, že žalobkyně by se primárně měla domáhat splnění nesplacených finančních závazků, ovšem nikoliv neplatnosti celé transakce. Pokud by tomu tak bylo a prohlášení vkladatele by bylo shledáno neplatným, byla by pak žalobkyně nucena vkladovou povinnost uhradit jiným způsobem a Ing. M. [redacted] vrátit všechny dosud obdržené finanční prostředky. Žalovaná dále navrhla doplnění dokazování o výsledech žalobkyně, čtení protokolu o výslechu žalobkyně z trestního spisu, výslech Ing. Pavla M. [redacted], výslech Ing. Petra S. [redacted], výslech Milana U. [redacted], čtení policejních protokolů o výslechu Milana U. [redacted], výslech JUDr. Martina P. [redacted], Ph.D., výslech JUDr. Mileny K. [redacted], notářský zápis č. 62/2009, prohlášení vkladatele, smlouva o zřízení věcného břemene, smlouva o důchodu, smlouvy o prodeji cenných papírů, potvrzení o převzetí finančních částek žalobkyní, znalecký posudek č. 246-21/2010, smlouva o poskytování služeb se společností Interel s.r.o., smlouva o spolupráci v dotačním řízení, potvrzení o registraci projektu, smlouva o partnerství s obcí Liběšice, územní souhlas a stavební povolení, smlouva o partnerství s Mikroregionem Žatecko, právní analýza projektu rekonstrukce zámku, protokol o převzetí prací a souhlas s rekonstrukcí. Vyjmenované důkazy, které se týkají rekonstrukce zámku, mají prokazovat, že byla činěna snaha o naplnění původního záměru, který byl mezi účastníky dohodnut. Další jednání ve věci bylo nařízeno na 12. 12. 2018. Následně pak došlo k podání žádosti o odročení od vedlejšího účastníka a dále od žalobkyně došlo dne 27. 11. 2018 podání obsahující návrh dle § 107a odst. 1 o.s.ř., neboť bylo zjištěno, že většina nemovitostí byla převedena na nového vlastníka společnost Zámek Líčkov s.r.o. Žalobkyně současně navrhla, aby bylo ohledně těchto nemovitostí rozhodnuto tak, že na straně žalované bude vystupovat ohledně těchto nemovitostí další účastník, tedy Zámek Líčkov s.r.o. K tomuto návrhu žalobkyně předložila kupní smlouvu z UYANGA a.s. na Zámek Líčkov s.r.o. ze dne 9. 10. 2014, rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 47 C 1/2015 – 29 ze dne 25. 10. 2017, ve znění opravného usnesení č.j. 47 C 1/2015 - 44, kterým soud povolil vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí dle výše uvedené kupní smlouvy. Na základě uvedeného návrhu bylo jednání odročeno na neurčito za účelem rozhodnutí o procesním nástupnictví. Soud poté po přezkoumání procesních podmínek návrhu žalobkyně vyhověl a usnesením č.j. 13 C 160/2014 – 540 ze dne 25. 2. 2019 povolil, aby ohledně zde specifikovaných nemovitostí na straně žalované do řízení vstoupila společnost Zámek Líčkov s.r.o. Soud poté nařídil jednání na 19. 6. 2019 s předvoláním svědků. K jednání dne 19. 6. 2019 se dostavili tito svědci: Marie B. [redacted], Nikola K. [redacted], Václav K. [redacted] a Milan U. [redacted]. Marie B. [redacted] při svém výslechu uvedla, že na zámku bydlí již 73 let, měla v úmyslu jej zrekonstruovat a v této souvislosti věřila Ing. M. [redacted], že rekonstrukci zámku zajistí a že má čisté úmysly. V tomto ohledu však naletěla a od Ing. M. [redacted] již 4 roky nedostala žádné peníze. Při úkonu, kterým provedla nepeněžitý vklad, byl přítomen pan U. [redacted], který dokumenty prohlédl a sdělil, že vše je v pořádku, a proto žalobkyně tyto dokumenty podepsala,

neboť věřila, že Ing. M[redacted] je slušný člověk. Panu M[redacted] věřila natolik, že před provedením nepeněžitého vkladu se ohledně této záležitosti s žádným odborníkem neradila. Co se týče upsaných akcií, žalobkyně uvedla, že Ing. M[redacted] jí žádné akcie nedal a žádné další dokumenty týkající se akcií nepodepisovala. Žalobkyni si vybavila, že ohledně těchto záležitostí byla již vyslýchána policií. Již si přesně nepamatovala, kolik od Ing. M[redacted] dostala přesně peněz. Poté co jí byly předloženy potvrzení o převzetí finančních částek, svědkyně uvedla, že si nepamatuje, že by je podepsala a že v současné době je již bez peněz a žádné finance od Ing. M[redacted] nemá. Právní zástupce žalovaných pak doplnil dokazování o dokumenty, které měly být původně přiloženy k jeho vyjádření ze dne 24. 5. 2016 a soud tyto důkazy provedl s tím, že je ještě zašle v písemné podobě žalobkyni k prostudování. Nikola K[redacted] o sobě vypověděla, že je bývalou manželkou Václava K[redacted], synovce žalobkyně. O záležitosti ohledně učinění nepeněžitého vkladu se svědkyně dozvěděla od pracovníků finančního úřadu, kterými bylo sděleno, že žalobkyně nezaplatila daň z převodu nemovitostí a poté se svým tehdejším manželem zjišťovali, o co vlastně šlo. O tom, že mají být nemovitosti žalobkyně použity jako nepeněžitý vklad, předem nevěděli. Když se svědkyně byla ptát na tyto skutečnosti paní B[redacted], byl u toho přítomen i pan U[redacted], který měl svědkyni sdělit, ať se o to nestará, že žalobkyně je zaopatřená a vše je pod kontrolou. Dále vypověděla, že pan U[redacted] se staral o zámek a všechny záležitosti s tím spojené, nicméně když paní B[redacted] měla úraz, tak se o ni údajně nepostaral. Co se týče osoby pana M[redacted], k němu svědkyně uvedla, že jej osobně nezná, pouze slyšela, že měl v Mongolsku těžit zlato a občas měl paní B[redacted] navštěvovat na zámku. Osobně nebyla přítomna podpisu žádného dokumentu, který by se týkal této záležitosti ani žádného jednání mezi paní B[redacted] a panem M[redacted]. K dotazu žalovaných pak svědkyně upřesnila, že o celé záležitosti se dozvěděla z finančního úřadu, že tam paní B[redacted] má nějaký nedoplatek a neví tedy o jakou konkrétní daň se mělo jednat a zda tato daň byla správně vyměřena. Václav K[redacted], který je prasynovcem žalobkyně, vypověděl, že odmala na zámek jezdil pomáhat, starat se o paní B[redacted] a později i pomáhat s opravou souvisejícího statku, kterou žalobkyně osobně financovala. Asi půl roku před skutečným převodem se měl sejit s Ing. M[redacted], který po něm údajně chtěl, aby přesvědčil žalobkyni, aby své nemovitosti převedla na něj. S tímto však údajně svědek nesouhlasil a s panem M[redacted] se už nesešel. Péči o paní B[redacted] a nemovitosti převzal poté pan U[redacted], ke kterému svědek uvedl, že je spíše na peníze, za správu majetku měl od žalobkyně pobírat odměnu ve výši zhruba 20 000 – 25 000 Kč měsíčně, měl se starat o dokumenty k zámku a o dokumenty k následnému převodu nemovitostí, nicméně manuálně pracovat tam nikdy neměl. O tom, že žalobkyně měla převést své nemovitosti se dozvěděl až poté, když mu žalobkyně dodatečně telefonovala, že jí přišlo oznámení od exekutorského úřadu ohledně chystané dražby nemovitostí, a proto se svědek obrátil na svého právníka, který poté zařídil zastavení této dražby. Žalobkyně dříve komunikovala s notářkou JUDr. Demutovou v Žatci, a to zejména ohledně své poslední vůle a současně chtěla, aby JUDr. Demutová ze své pozice provedla příslušné právní úkony spojené s chystaným převodem nemovitostí, což měl Ing. M[redacted] a pan U[redacted] odmítnout. Dále se svědek zmínil o bývalém tchánovi pana M[redacted] panu Bedřichu A[redacted], který měl údajně paní B[redacted] varovat, aby s Ing. M[redacted] neuzavírala žádné obchody, neboť má značné dluhy. Dle názoru svědka žalobkyně vůbec nevěděla, jaký právní úkon činí, neboť i nadále měla tvrdit, že všechny nemovitosti jsou její a společnost UYANGA, kterou sama založila, vůbec nezná. Svědek dále uvedl, že žalobkyně nemá a neměla žádné hlubší odborné znalosti, neboť její vzdělání představuje pouze 6 tříd základní školy. Hlavním motivem žalobkyně vždy bylo zachování galerie Oskara B[redacted] a oprava a zvelebení zámku a aby tam mohla dožít. Co se týče financí, tak před provedenou transakcí žalobkyně měla příjmy z nájmu chmelnic a orné půdy. K osobě svědka Milana U[redacted] svědek vypověděl, že je mu známo, že má magisterský titul, ovšem neví z jakého oboru a současně že měl být zhruba 20 let ředitelem celní správy. Co se týče provedené transakce, tak svědek uvedl, že nikdy osobně nebyl přítomen schůzky paní B[redacted] s Ing. M[redacted], na které by se měli podepisovat nějaké dokumenty, že u provedení prohlášení

vkladatele osobně přítomen nebyl a neví kolik žalobkyně za tuto transakci od Ing. M. [redacted] obdržela. Současně s tím neviděl ani žádné doklady, které by žalobkyně podepisovala při přejímání peněz. Není mu známo, zda pan U. [redacted] od Ing. M. [redacted] za tuto transakci obdržel nějakou finanční odměnu. Ohledně odmítnutí spolupráce s JUDr. Demutovou svědek uvedl, že u tohoto osobně nebyl. Co se týče otázky bydlení žalobkyně, svědek vypověděl, že ze zámku ji nikdy nikdo nevystěhoval a bydlení je v pořádku. Co se týče plateb za energie a vody, tyto si měla žalobkyně vždy hradit sama, a to i po skutečném převodu na společnost UYANGA. Momentálně se má žalobkyně údajně nacházet v takové situaci, že nemá smlouvu na dodávku vody a současný vlastník společnost Zámek Líčkov s.r.o. nereaguje na výzvy k zaplacení vodného. Když na zámku došlo k nějakému havarijnímu stavu ohledně prasknutí vody nebo poškození části střechy, musela žalobkyně tyto opravy hradit sama. Dále pak uvedl, že je v současné době nutná oprava dvou komínů před topnou sezónou, což bude znamenat další nezanedbatelné finanční výdaje. Svědek pak uvedl, že mu není známo, kdo je univerzálním dědicem žalobkyně, neboť svou závěť měla již dříve několikrát měnit. Tímto byl výslech skončen. Právní zástupce žalobce pak po výsledku předložil soudu plnou moc ze dne 25. 6. 2018, ve které byl svědek Václav K. [redacted] označen jako jediný dědic. Ve věci byl poté vyslechnut svědek Milan U. [redacted], který vypověděl, že má právnické vzdělání na právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, které ukončil v roce 1990, že na zámek jezdil už od mala, neboť žalobkyně je jeho teta z matčiny strany. V roce 2009 jej žalobkyně měla požádat, aby jí dělal společníka na zámku, což mělo spočívat v obstarání běžného chodu a v odvozu žalobkyně dle jejích přání. Za tyto služby měl od žalobkyně dostávat odměnu zhruba 500 Kč denně. Před ním se o žalobkyni staral Václav K. [redacted] ml., avšak z důvodu vzájemných neshod svědka žalobkyně požádala, aby jej nahradil. V té samé době, tj. v roce 2009 svědek ukončil své zaměstnání u Celní správy, a proto na tuto nabídku přistoupil. Co se týče paní B. [redacted], tak svědek uvedl, že ona již několik let před samotným převedením nemovitostí uvažovala o prodeji celého zámku, protože již nemohla pokračovat v dalších rekonstrukcích, neboť z předchozích obdržení restitucí již žádné peníze neměla. Blízkou osobou a důvěrníkem paní B. [redacted] byl Ing. A. [redacted], což byl přítel jejího manžela a tchán pana M. [redacted]. V současné době je již Ing. A. [redacted] po smrti. K osobnosti paní B. [redacted] svědek vypověděl, že dle jeho názoru, pokud se měla rozhodovat o nějaké zásadnější záležitosti, tak si vyslechla rady ostatních, nicméně ona měla vždy ve věci poslední slovo. O záměru prodat zámek žalobkyně již zhruba 2 roky před skutečným převodem jednala s Ing. M. [redacted] a Ing. A. [redacted], čehož se svědek osobně neúčastnil a výsledné dokumenty z těchto jednání byly vyhotoveny již dříve, než pro ni začal pracovat. Osobně se zúčastnil jednání na jaře v roce 2009, kde se domlouvala finanční stránka celé záležitosti, na které mělo být dohodnuto, že za majetek žalobkyně obdrží 12 000 000 Kč a doživotní důchod 100 000 Kč měsíčně, přičemž žalobkyně s těmito podmínkami souhlasila. Co se následně týče plnění ze strany Ing. M. [redacted], svědek uvedl, že za převod majetku měla obdržet zhruba 5 000 000 Kč a tutéž výši měla obdržet z titulu smlouvy o důchodu, tj. celkem měla od Ing. M. [redacted] obdržet zhruba 10 000 000 Kč. Ohledně vnímání okolností skutečného převodu je svědek toho názoru, že při jednání, u kterých byl osobně přítomen a kde se tato záležitost řešila, měl dojem, že žalobkyně celou situaci zcela chápe, s ohledem pochopitelně na své vzdělání a zkušenosti. Svědek nepochybuje o tom, že žalobkyně si byla vědoma toho, že vložím svého nemovitého majetku do nově vznikající společnosti, vlastnického práva k tomuto majetku pozbude. Svědek se dále domnívá, že předběžnou dohodu o založení společnosti a o nepeněžitým vkladu žalobkyně konzultovala se svým právníkem Dr. M. [redacted] a následně JUDr. S. [redacted], který na zámek občas jezdil, nicméně svědek nebyl osobně přítomen toho, že by se s ním žalobkyně o této záležitosti radila. Se svědkem se o chystané transakci sice bavila, ale již předem byla přesvědčena o realizaci této transakce, a to po dřívějších konzultacích s Ing. M. [redacted] a Ing. A. [redacted]. Co se týče okamžiku podpisu notářského zápisu o založení společnosti a nepeněžitým vkladu, svědek uvedl, že tohoto jednání byl osobně účasten, když na něj žalobkyni vzal, nicméně předem si text notářského zápisu neprohlížel, ani jej o to žalobkyně nežádala. Při samotném jednání u notářky

notářka text zápisu celý jasně a zřetelně přečetla, poté došlo k jeho podpisu a opět jeli zpátky domů. Při samotném sepisu byly kromě nich dvou přítomni Ing. M. [redacted] a Ing. S. [redacted]. Nikdo další se uvedené schůzky nezúčastnil. O žalobkyni se svědek staral až do jara 2013, kdy žalobkyně utrpěla dva úrazy a svědek se svojí manželkou jí poskytovali celodenní péči. Poté došlo mezi ním a žalobkyní k osobním neshodám, po kterých již na zámek přestal jezdit. Po skutečném převodu po dobu dvou let bylo vše v pořádku, Ing. M. [redacted] své závazky řádně plnil a následně po zmíněných dvou letech se Ing. M. [redacted] začal dostávat do prodlení se splácením peněz za nemovitosti a sjednaný důchod žalobkyni vyplácel zhruba 5,5 roku. Po převodu se Ing. M. [redacted] snažil pokračovat v rekonstrukci zámku tak, jak slíbil, nicméně situace se komplikovala, zejména nutností vypracovat nové mapové podklady. Svědek neměl žádné informace o tom, že by před převodem nemovitostí měl Ing. M. [redacted] nějaké větší dluhy či finanční potíže zásadního rázu, ani o tom nikdy nemluvil jeho tchán Ing. A. [redacted], se kterým Ing. M. [redacted] zůstal v dobrém přátelském vztahu i poté, co se rozvedl s jeho dcerou. Dle názoru svědka bylo hlavním motivem Ing. M. [redacted] k získání nemovitostí jejich rekonstrukce a vybudování galerie Oskara B. [redacted], k čemuž měl činit patřičné kroky, a to zejména oslovením architektů a podáním žádosti o dotaci u ROP Severozápad, což však nedopadlo úspěšně, neboť v té době vyšla najevo rozsáhlá mediálně známá korupční kauza a žádná dotace tak přidělena nebyla nebo o tom svědek nemá další informace. K dotazům právního zástupce žalobkyně pak svědek vypovídal, že mezi ním a žalobkyní nebyla žádná písemná smlouva či dohoda a veškeré činnosti pro ni prováděl na základě ústních požadavků. O účetnictví se starala jiná osoba, ovšem neví již kdo to byl. Na některé okolní pozemky byly uzavřeny nájemní smlouvy, které žalobkyně našla u sebe v pokoji, přičemž z těchto nájemních smluv žalobkyni plynul určitý příjem z nájmu, což mu sdělila sama žalobkyně, nicméně svědek přesně neví, kolik tyto příjmy činily. To, že paní B. [redacted] nemá peníze k další rekonstrukci zámku, mu sdělila ona sama. Žalobkyně svědkovi předávala peníze, které obdržela od Ing. M. [redacted] na základě uzavřených dohod a svědek pak následně tyto peníze nosil do trezoru Komerční banky, a proto měl přehled o tom, jakým způsobem jsou dohody, se kterými se již dříve seznámil, plněny ze strany Ing. M. [redacted]. U některých předání byl i osobně přítomen. Z banky poté pro žalobkyni vybíral i peníze, když jej o to požádala. K tomuto trezoru měla přístup pouze žalobkyně a svědek. Svědek nemá informace o tom, zda na přijatá finanční plnění byly vystavovány nějaké doklady či nikoliv. Rovněž nemá informace o tom, kolik bylo celkem sepsáno notářských zápisů, neboť on sám se účastnil podpisu pouze jednoho. S ohledem na vysoký věk žalobkyně bylo pochopitelné, že si o dotaci k rekonstrukci zámku nežádala sama. Co se týče smlouvy o důchodu, tak tuto svědek osobně viděl, přičemž tyto platby byly nejdříve zasílány na účet a poté je Ing. M. [redacted] nebo Ing. S. [redacted] vozili osobně v hotovosti. Tyto peníze pak byly využity na běžný provoz zámku a jeho zvelebování. Svědek si není vědom toho, že by žalobkyně s nějakým odborníkem konzultovala záležitosti týkající se plnění závazků Ing. M. [redacted]. K dotazu na osobu JUDr. P. [redacted] svědek uvedl, že si tuto osobu vybavuje a mělo se jednat o advokáta Ing. M. [redacted]. Svědek dále prohlásil, že ze strany Ing. M. [redacted] na žalobkyni nebyl nikdy vyvíjen žádný psychický nebo fyzický nátlak, aby na něj nemovitosti převedla. Ohledně závazku na zachování práva bydlení pro žalobkyni svědek uvedl, že tento závazek byl zcela naplněn. Svědek uvedl, že nikdy nepochyboval o správnosti převodu, neboť o tom byly rovněž přesvědčeny všechny zainteresované osoby, tj. žalobkyně, Ing. M. [redacted] a v té době ještě Ing. A. [redacted]. Svědek je dále přesvědčen o tom, že žalobkyně plně chápala to, že se zámku zbavila, tj. že k němu pozbyla vlastnické právo. Nikdy poté o tomto svém kroku nepochybovala, pouze jí to někdy přišlo líto. Poté co se jí přihodily zmíněné úrazy, začala rovněž pociťovat křivdu ze strany Ing. M. [redacted]. Po provedeném převodu mělo být ze strany, zejména Václava K. [redacted] ml., žalobkyni vytýkáno, že tento převod uskutečnila a že nepřevédla majetek na něj. K dotazu právního zástupce žalobkyně pak svědek vypovídal, že o žalobkyni se v současné době stará Václav K. [redacted] ml. se svojí matkou. O skutečnosti, že na nemovitostech začaly váznout zástavní práva jiných subjektů, se svědek dozvěděl až následně od paní B. [redacted] poté, co již u ní přestal pracovat. Když došlo k porušování závazků ze strany Ing.

M[redacted], měla se údajně konat schůzka mezi žalobkyní, Ing. M[redacted] a Ing. A[redacted], na které měl Ing. M[redacted] tvrdit, že má nějaké finanční problémy, ale že vše doplatí. Poté co ukončil svědek svou činnost pro žalobkyni, mělo v trezoru v bance zůstat zhruba 2 000 000 Kč, o čemž však nemá žádný doklad. K dalšímu jednání ve věci soud předvolal navržené svědky Ing. Zdeňka S[redacted], Ing. Pavla M[redacted], Ing. Václava J[redacted], PhDr. Štěpánku T[redacted] a JUDr. Milenu K[redacted]. Dále pak vyžádal od Krajského soudu v Ústí nad Labem z trestního spisu 50 T 22/2017 kopie protokolů o výsledku Milana U[redacted] a Marie B[redacted]. Požadované protokoly pak byly dne 8. 7. 2019 doručeny soudu. Předvolaná svědkyně JUDr. Milena K[redacted] zaslala soudu e-mail, ve kterém uvedla, že se jednání nemůže zúčastnit z důvodu dříve naplánované dovolené, na danou věc si již nepamatuje a její výpověď by dle jejího názoru nepřinesla žádné nové relevantní poznatky. Obsah e-mailu byl zaslán na vědomí účastníkům, přičemž žalovaná následně sdělila, že na výsledku této svědkyně trvá. Při jednání dne 28. 8. 2019 pak byl přítomným účastníkům opět přednesen text e-mailu JUDr. K[redacted], přičemž právní zástupce žalované na její svědecké výpovědi i nadále trval. Soud poté přistoupil k výsledku Ing. Zdeňka S[redacted], který vypověděl, že byl od roku 2009 zaměstnán na dohodu o pracovní činnosti u společnosti UYANGA a měl na starosti přilehlou ornou půdu, lesy a přípravu žádosti k poskytnutí dotace od ROP Severozápad pro plánovanou rekonstrukci. Na orné půdě od roku 2008 hospodařila společnost Hakus a.s., která tuto půdu měla v nájmu, nicméně s touto společností byly následně problémy, neboť se o půdu řádně nestarala a neplatila řádně nájem, a proto byla dána této společnosti výpověď z předmětných nájmu. Dále pak bylo zjištěno, že přilehlé lesy byly značně poškozeny neodbornou těžbou, v čemž spatřuje zavinění zejména pana K[redacted] ml. a svědek měl poté za úkol zařídit opětovné zalesnění a opatření proti kůrovci. S žalobkyní se zná od roku 2007, kdy žalobkyně měla v úmyslu vložit nemovitosti do společnosti FTI a.s. ve vlastnictví Ing. M[redacted] a svědek měl všechny nemovitosti ocenit pro účely této transakce. Ing. M[redacted] svědek zná od roku 2003 z jeho společnosti Primossa, do které svědek nastoupil jako zaměstnanec. Zmíněnou transakci si však žalobkyně poté rozmyslela a nemovitosti do společnosti FTI a.s. nevložila. V následujících letech, tj. zhruba 2007 – 2008 se žalobkyně měla pokoušet prodat nemovitosti svépomocí a po neúspěšném pokusu se měla obrátit opět na Ing. M[redacted]. Svědek osobně nebyl přítomen při žádném jednání mezi žalobkyní a Ing. M[redacted] ohledně nepeněžitěho vkladu. V letech 2009 – 2010 zhruba 2 – 3krát týdně jezdil do své kanceláře na zámku, kde vyřizoval vše potřebné okolo správy a rekonstrukce zámku. Sem jezdil i synovec paní B[redacted] Josef J[redacted], u kterého žalobkyně žádala, zdali by nemohl být ve společnosti UYANGA zaměstnán, což bylo následně dohodnuto a Josef J[redacted] byl dále u této společnosti zaměstnán dva roky. Všechny údržby a opravy, které poté na zámku probíhaly, financovala společnost UYANGA, minimálně pak do roku 2013. Dle jeho názoru Ing. M[redacted] i přesto, že si byl vědom toho, že se nejedná o výdělečný podnik, do celé záležitosti šel s vidinou toho, že pomůže paní B[redacted] a zámek zrekonstruuje a zachová tak svůj odkaz. Osobnost žalobkyně by svědek popsal tak, že měla velký všeobecný rozhled co se týče dění v politice, ve světě apod. i přesto, že má pouze nízké vzdělání, vždy přesně věděla co dělá a i když i v některých záležitostech nechala poradit, tak poslední a hlavní slovo měla vždy ona. V době, kdy svědek působil na zámku, zde byl rovněž přítomen i pan U[redacted], který žalobkyni pomáhal s různými věcmi, přičemž dříve se o žalobkyni staral pan K[redacted] ml., který měl od žalobkyně obdržet darem nějaké pozemky a pak se zřejmě žalobkyně s panem K[redacted] nějakým způsobem nepohodli a na jeho místo tedy nastoupil zmíněný pan U[redacted]. Co se týče příjmů společnosti UYANGA, tak svědek uvedl, že jelikož společnost nevyvíjela žádnou vlastní výdělečnou činnost, neboť pro tyto účely nebyla ani založena, tak veškeré příjmy společnosti plynuly z těžby dřeva a z nájmu pozemků. Jednalo se zhruba o příjmy ve výši několika statisiců ročně. Co se týče závazků, tak nějaké závazky společnost měla, ale jaké, si již svědek nevybavuje. Jeho pozice ve společnosti byla projekt – manažer a ohledně žádosti o dotace uvedl, že tato byla podána k rekonstrukci historického objektu, ale na podrobnosti si již nevzpomíná, i když v té době byl jako koordinátor této žádosti. Okolo roku 2009 byly všechny podnikatelské aktivity

Ing. M. [redacted] ziskové, příkladem 1. Primossa, FTI, AUM Mongolsko. Ohledně žádosti o dotaci svědek dále vypověděl, že zadluženost žádajícího má na posouzení žádosti podstatný význam a dále že dotace se spíše přidělovaly společnostem, které mají určitou historii, a proto o dotaci žádala za společnost UYANGA společnost 1. Primossa. Žádost byla podána řádně se všemi náležitostmi a nebyla nikdy vrácena. Tato dotace však nikdy realizována nebyla z důvodu rozsáhlé korupční kauzy ohledně společnosti ROP Severozápad. Svědek dále vypověděl, že po uskutečnění převodu žalobkyně již nehovořila o tom, že by z finančních důvodů musela zámek prodat, pracovníky společnosti UYANGA na zámku akceptovala, nikdy nepůsobila žádným zmateným dojmem a byla si plně vědoma toho, že se nemovitosti již nenacházejí v jejím vlastnictví. Dále uvedl, že žalobkyně měla pouze poradce pana U. [redacted] a neví o tom, že by se radila ještě s někým jiným. Svědek žalobkyni předával osobně peníze od Ing. M. [redacted] a za celou dobu se mělo jednat zhruba o 9 – 10 000 000 Kč. Tímto byl výslech ukončen a soud přistoupil k výslechu Ing. Pavla M. [redacted]. Ohledně svého vztahu k žalobkyni svědek vypověděl, že se seznámili společně s Oskarem B. [redacted] v roce 1976, byl mezi nimi přátelský vztah, pro žalobkyni v 80. letech zajišťoval prodej některých cenností v Praze v Klenotech a výtěžek jí poté přivezl. Po revoluci žalobkyně řešila restituce a svědek se věnoval podnikání. Vzhledem k jeho podnikatelským aktivitám byl zhruba do roku 2002 značně pracovní vytížený a vzájemný vztah s žalobkyní již nebyl tak intenzivní, nicméně stále trval. V roce 2006 byl jejich vzájemný vztah intenzivní, kdy svědek do Líčkova jezdil často i za svým bývalým tchánem panem A. [redacted] a zhruba v té době se mu žalobkyně měla svěřovat s tím, že neví co má dělat se zámek, na jeho provoz a rekonstrukci nemá dostatek peněz a kdyby majetek převedla na někoho z rodiny, tak tam nebyl nikdo, kdo by měl dost peněz na správu a obnovu tohoto majetku. Svědek poté po konzultaci se svým právníkem žalobkyni navrhl řešení vložení nemovitostí do obchodní společnosti, aby bylo možné získat dotaci k rekonstrukci a poté v roce 2007 se dále vedla jednání ohledně kompenzací za takto vložený majetek a šlo o finanční náhradu za vložený majetek, měsíční důchod a věčné břemeno doživotního užívání. K tomuto účelu se rovněž vypracovaly i znalecké posudky. Žalobkyně si však poté celou záležitost rozmyslela a dohodnutá transakce se neuskutečnila. Poté se svědek dozvěděl, že žalobkyně se společností Hakus uzavřela nájemní smlouvu na zemědělské pozemky a měla i této společnosti udělit plnou moc k realizaci prodeje těchto pozemků. Koncem roku 2008 pak žalobkyně svědka kontaktovala, že by chtěla realizovat původně zamýšlený záměr z roku 2006 a vložit svůj majetek do akciové společnosti. Následující rok pak začaly probíhat všechny přípravné práce k realizaci této transakce a k dolaďování dohod ohledně kompenzací. V této době již na zámku působil pan U. [redacted], který se vzájemných rozhovorů ohledně této záležitosti osobně účastnil a jakožto vystudovaný právník měl k některým záležitostem i pozměňovací a doplňující návrhy. V témže roce pak došlo k založení společnosti UYANGA, do níž žalobkyně vložila nepeněžitým vkladem své nemovitosti a následně vše probíhalo dle sjednaných dohod až zhruba do roku 2011, kdy svědek začal mít problémy se svými podnikatelskými aktivitami, přičemž tyto problémy byly zejména způsobeny politickými změnami v Mongolsku i v Číně a dále již pak nebylo možné realizovat další těžbu zlata v Mongolsku i převážení uhlí z Mongolska do Číny. Od roku 2013 již pak nemohl plnit své závazky vůči žalobkyni a byl nucen na sebe prohlásit insolvenční. Od této doby od něj měla žalobkyně obdržet na základě sjednaných dohod zhruba 10 000 000 Kč a dále byla vydána částka kolem 3 000 000 Kč na různé opravy zámku a přípravné práce ke schválení dotace. Svědek dále uvedl, že ze společnosti UYANGA nikdo žalobkyni žádným způsobem v užívání nemovitostí neomezoval a žalobkyně od samého počátku věděla naprosto přesně, co dělá. Vložení nemovitostí do nově vzniklé akciové společnosti bylo zvoleno proto, že akciová společnost lépe komunikuje s úřady, dále to bylo rovněž daňově výhodnější, obecně forma akciové společnosti budí lepší dojem právě v následné komunikaci např. s třetími osobami, nicméně nově vzniklá společnost by zřejmě neměla šanci dostat dotaci, a proto o příslušnou dotaci žádala jeho již zavedená společnost 1. Primossa, která se rovněž smluvně zavázala k rekonstrukci celého objektu. Po zamítnutí dotace z důvodů rozsáhlé korupční kauzy, již další žádost o dotaci podána

nebyla. Ohledně jeho motivu k celé akci svědek vypověděl, že v době realizace tohoto záměru se mu podnikatelsky velmi dařilo a i když si byl vědom toho, že se jedná o ztrátový podnik, tak v té době disponoval dostatečným množstvím finančních prostředků, aby si tuto ztrátovou záležitost mohl dovolit a současně chtěl pomoc žalobkyni v realizaci její vize zrenovování celého zámku a zanechání odkazu příštím generacím ohledně života a díle Oskara B. Žalobkyně od začátku smysl svého počínání zcela chápala, protože příprava na celou akci trvala zhruba 2 roky a i po skutečném převodu pak sama žádala, aby pan J. byl zaměstnán u společnosti UYANGA, v jejíž vlastnictví se nemovitosti již nacházely. Ohledně odkupu akcií svědek dále uvedl, že po převodu došlo k odkoupení 500 ks akcií v jedné hromadné akci, kdy původní dohodnutá cena byla 5 000 000 Kč, nicméně na žádost žalobkyně, neboť se jí tato cena zdála nízká, byla kupní cena zvýšena na 12 000 000 Kč a poté ještě jednou, i na základě znaleckého posudku, na cenu 15 000 000 Kč. Dílčí kupní smlouvy se uzavíraly z toho důvodu, aby celý proces žalobkyně lépe chápala. Ohledně stavu nemovitostí svědek vypověděl, že dle znaleckých posudků, které byly vypracovány, a sice dva v roce 2007 a dva v roce 2009, tyto nemovitosti vykazovaly značné znehodnocení a byl zde požadavek na velké investice, přičemž celková jejich hodnota byla vyčíslena na 50 000 000 Kč. Dále svědek k dotazu vysvětlil pojem UYANGA. Společnost UYANGA měla pouze za cíl správu a zvelebení nemovitostí a žádný další podnikatelský plán neměla. Žádost o dotaci, o kterou žádala společnost 1. Primossa, zpracovala společnost Interel. Žalobkyně od svědka na odkupu akcií obdržela zhruba 5 000 000 Kč a dalších 5 000 000 Kč jí vyplatil jako důchod. K dotazu žalovaných svědek uvedl, že v období od roku 2008 do 2010 žalobkyně nepůsobila nikdy žádným zmateným nebo dezorientovaným dojmem nebo že by nechápala nějaké základní věci. Ani v tomto období nikdo z jejího okolí neměl důvod pochybovat o její svéprávnosti či duševním zdraví ani neměl nikdo tendence žalobkyni omezovat nebo zbavovat svéprávnosti. Současně žalobkyni nikdo nikdy nevyhrožoval ani nepoužíval fyzického či psychického nátlaku. K dotazu na osobu pana S. svědek odpověděl, že tento člověk měl být poradcem žalobkyně, přičemž se jednalo zřejmě o právníka nebo účetního. Pan M. byl právník, který žalobkyni zastupoval v restitučních sporech a následně s ním i některé záležitosti konzultovala. Po provedeném převodu se žalobkyně nikdy nedivila tomu, co zaměstnanci UYANGY dělají na jejích nemovitostech ani se nikdy nezmínila o tom, že považuje celý převod za neplatný. Po provedeném převodu žalobkyně již netvrdila, že nemá peníze a že by se měly nemovitosti prodat. Nikdo poté svědka nekontaktoval kvůli tomu, že by převod byl neplatný a že by mu vrátili vše co žalobkyně od něj dosud obdržela. To, že svědek nedodržel všechny své finanční závazky vůči žalobkyni, bylo způsobeno podnikatelským nezdarem. Poté bylo přistoupeno k výslechu svědka Ing. Václava J., který vypověděl, že jeho specializací je oblast zemědělství a hoteliérství, přičemž tyto své zkušenosti uplatnil od roku 2011 ve společnosti UYANGA na pozici místopředsedy představenstva, kam jej přivedl jeho známý JUDr. P., přičemž pokud by došlo k celkové rekonstrukci objektu, tak by se této činnosti svědek mohl věnovat. Celkový dotační proces si již svědek přesně nepamatuje, avšak má dojem, že o dotaci za společnost UYANGA žádala 1. Primossa. Mezi společnostmi Ing. M. docházelo ke vzájemným spolupracím např. ve formě ručení majetkem atd. Svědek však ve společnosti UYANGA žádnou faktickou činnost neprováděl, avšak ve funkci místopředsedy představenstva působí dodnes. Společnost UYANGA disponuje pouze vloženým nemovitým majetkem a žádná další aktiva nevlastní. Poté bylo přistoupeno k výslechu PhDr. Štěpánky T., znalkyně, která společně se svým kolegou MUDr. H. zpracovávala psychologický posudek v roce 2015. Oba odborníci provedli odborné vyšetření žalobkyně dne 18. 12. 2015 v jejím bydlišti. Závěry jsou pak podrobně uvedeny ve znaleckém posudku. K tomuto pak svědkyně doplnila, že když byl Oskar B. naživu, žalobkyně se starala o celkový chod a správu zámku tak, aby její manžel nebyl těmito záležitostmi vyrušován ze své umělecké činnosti. Hlavním závěrem zkoumání pak bylo to, že v době prováděného zkoumání psychický stav žalobkyně odpovídal jejímu věku, přičemž žalobkyně netrpěla žádnou formou stařecké demence. Zdůrazňuje však, že v takto vysokém věku se psychický stav může velmi

rychle, a to i v období půl roku, měnit. K uvedené obchodní transakci svědkyně uvedla, že v době zkoumání žalobkyně nebyla schopna plně pochopit složitost celé obchodní transakce a v době před šesti lety, tj. v roce 2009, by tyto její schopnosti měly být bez větších výkyvů. Pochopitelně však chápe základní principy koupě, prodeje, avšak např. neví, co znamená slovo akcie. V této věci dále uvedla, že by se dala žalobkyně označit jako snadněji ovlivnitelná, zejména odborníky na určitou problematiku, upnula se na pana M. a obecně jde o osobu jednodušší naivní povahy. Byla velmi upnutá k celému zámku v Líčkově a zejména k odkazu svého bývalého manžela, přičemž jediným jejím smyslem bylo zachování tohoto zámku. Z těchto důvodů pak mohla být snadněji ovlivnitelná Ing. M., když tento měl hovořit o tom, že má v úmyslu zámek zvelebit. K dotazu pak svědkyně uvedla, že v roce 2009 žalobkyně zcela určitě netrpěla žádnou duševní poruchou. Na základě provedeného testu inteligence bylo zjištěno, že žalobkyně není dementní. Nebylo u ní rovněž pozorováno žádné poškození psychických funkcí, přičemž některé mohou být v lepším stavu než jiné. Svědkyně dále uvedla, že celkovou složitou obchodní transakci složenou do několika odborně složitých částí žalobkyně pochopit nemohla. Žalobkyně mohla s přibývajícím věkem pozbyť schopnosti se o některých zásadních věcech poradit s odborníky. Žalobkyně byla schopna uzavírat jednoduché obchody, avšak u transakcí, kde by bylo stanoveno více podmínek nebo proměnných, by bylo pro žalobkyni složitější pochopit a v některých případech by toto nebyla schopna pochopit vůbec. Výslech svědkyně byl poté ukončen. S ohledem na výpověď PhDr. T. právní zástupce žalovaných s odkazem na § 38 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb. navrhl soudu zamítnutí žaloby, neboť bylo jednoznačně prokázáno, že žalobkyně ke dni uskutečnění převodu netrpěla žádnou duševní poruchou, přičemž toto je hlavní žalobní tvrzení žalobkyně. Jednání pak bylo odročeno na 9. 10. 2019 za účelem výslechu JUDr. Mileny K. K dalšímu jednání se osobně dostavila předvolaná svědkyně JUDr. Milena K., která k věci vypověděla, že na tento konkrétní případ si již nepamatuje, nicméně co se týče obdobných případů, které řešila, tak před sepisem samotného notářského zápisu vždy s účastníky komunikovala již 14 dní předem, aby od nich získala všechny potřebné písemnosti a ověřila si, že účastníci jsou plně způsobilí k učinění příslušného úkonu. Pokud by zjistila, že některý účastník by mohl být pod tlakem druhé osoby, tak by požadovaný notářský zápis odmítla sepsat. Obdobných případů starších lidí řešila několik a jednalo se zejména o situace, kdy obdrželi např. nějaký majetek z restitucí a přemýšleli, jak s ním dále naložit. Na konkrétní dotazy ohledně okolností a průběhu sepisu předmětného notářského zápisu svědkyně odpovídala, že na toto si již nepamatuje. Obecně pak uvedla, že jednání při sepisu vždy trvalo delší dobu proto, aby si znění zápisu mohli účastníci v klidu přečíst a vyslovit svůj souhlas s jeho obsahem. Pokud docházelo k jednání, kdy na jedné straně byla starší fyzická osoba a na druhé straně např. právnická osoba či podnikatel, svědkyně uvedla, že takovéto jednání vždy přizpůsobovala starší osobě, aby si byla naprosto jistá, že projevuje svou svobodnou a vážnou vůli a že celé transakci rozumí. Notářský zápis by rovněž neseepsala s osobou, která sice není úředně omezena či zbavena ve způsobilosti, nicméně z osobního kontaktu by takové podezření mohlo vyplynout, tzn., že by např. působila zmateně, dezorientovaně nebo si např. nepamatovala své datum narození apod. K výslechu pak měl právní zástupce žalobkyně poznámku, že svědkyně uvedla, že u sepisu notářského zápisu jsou přítomni pouze účastníci, což nekoresponduje s výpověďmi ostatních svědků, kteří vypověděli, že sepisu byly přítomny i jiné osoby. Dále uvedl, že s ohledem na věk žalobkyně jí měl být text zápisu zaslán předem k nastudování, což zřejmě učiněno nebylo. Poté rovněž vyjádřil pochybnosti o tom, že si svědkyně na daný případ nevzpomíná, neboť dle jeho názoru se jedná o značně nestandardní situaci. Vzhledem k tomu, že došlo k vyčerpání všech důkazních návrhů, soud prohlásil dokazování za skončené a účastníky vyzval k přednesení svých závěrečných návrhů, přičemž právní zástupce žalobkyně svůj závěrečný návrh předložil v písemné podobě a právní zástupce žalovaných svůj závěrečný návrh nadiktoval do protokolu. Závěrečný návrh v písemné podobě rovněž zaslal vedlejší účastník. Žalobkyně ve svém závěrečném návrhu shrnula svá dosavadní vyjádření zejména v tom smyslu, že právní úkon, kterým vložila své nemovitosti do společnosti

UYANGA je neplatný, neboť se přičí dobrým mravům, odporuje zákonu a nebyl učiněn svobodně, vážně, určitě a srozumitelně. V tomto kontextu poukázala na znalecký posudek PhDr. Štěpánky T. ze kterého má vyplývat, že v době sepsu notářského zápisu netušila, o jakou transakci se jedná. Dále pak žalobkyně poukázala na probíhající trestní řízení v této věci, kdy Ing. M. měl na žalobkyni spáchat podvod, který si měl dlouhodobě připravovat, jehož cílem mělo být využití důvěry žalobkyně pro získání značného majetkového prospěchu. Současně pak žalobkyně nepovažuje výpovědi vyslechnutých svědků za věrohodné vzhledem k tomu, že proti některým z nich j. je vedeno trestní řízení v této záležitosti a ohledně svědka pana U. uvedla, že není dosud jasné, kam se poděly finanční prostředky, ke kterým měl přístup. Na základě tohoto pak navrhla žalobě v plném rozsahu vyhovět a určit, že nemovitosti zapsané na LV č. a jsou ve vlastnictví žalobkyně. Právní zástupce žalovaných v rámci svého závěrečného návrhu vyjádřil podezření, že celá kauza je vyvolaná ze strany pana K. ml. a členů jeho rodiny, aby se tímto obohatili. Uvedené spatřuje v tom, že je zde namítáno, že žalobkyně údajně nebyla způsobilá učinit právní úkon spočívající ve vkladu nemovitostí do akciové společnosti, nicméně nikdo současně nenamítal její právní způsobilost k uzavření např. smlouvy o důchodu, případně smlouvu o zřízení věcného břemene, na základě kterých čerpala příslušné výhody. Současně tak zmínil i smlouvu o odkupu akcií, ze které měla obdržet několikamilionové částky. To, že dostává peníze, měla zcela chápat, ale pokud by měla činit nějaké protiplnění, je žalobkyně vylíčena jako nesvéprávná. Žalobou se žalobkyně sice domáhá zneplatnění daného právního úkonu, ovšem současně se nejeví jako ochotna ani připravena peněžní formou splnit svou vkladovou povinnost plynoucí ze zakladatelské smlouvy ani vrátit takto vzniklé bezdůvodné obohacení v hodnotě cca 10 000 000 Kč, které dosud od Ing. M. měla obdržet. Zdá se, že zde jde o snahu ponechat si všechno a nic nevydat. V tomto bodu poukazuje na účelovost a nemravnost žaloby. Chápání podstaty právního jednání nespátřuje v tom, že by daná osoba měla zcela precizně podstatu daného právního úkonu osobně chápat. Pokud by tomu tak bylo, naprostá většina populace by tímto byla právně nesvéprávná. Dále pak v této souvislosti zmínil příklady ohledně hypoteční smlouvy, leasing automobilu atp. Poukázal na to, že valná většina lidí, kteří uzavírají podobné obchody, nemá detailní představu o všech právních aspektech a detailech těchto právních úkonů, nicméně toliko chápou jejich základní obsah a podstatu, a to i v případě následků neplnění těchto smluv, přičemž při následných sporech z těchto závazků není tvrzeno, že by osoba byla nezpůsobilá k uzavření takovéto smlouvy v důsledku chybějícího vzdělání či věku. Jde tedy zejména o to, aby daná osoba měla alespoň rámcovou představu o tom, jaký právní úkon činí, jaké jsou jeho důsledky a že tak činí na základě svého svobodného rozhodnutí. Zdali před uzavřením konkrétní smlouvy využije služeb odborníka či nikoliv, je pouze na jeho uvážení. Na základě svědeckých výpovědí a protokolů o výpovědi z trestního řízení jednoznačně vyplývá, že žalovaná si byla dobře věnovat toho, že převádí nemovitosti ze svého vlastnictví za obdržení určitého protiplnění a práva na doživotní užívání. Je zcela nelogické klást žalobkyni dotazy týkající se konkrétních pojmů z obchodního práva vztahujících se k akciové společnosti a z jejich negativních odpovědí vyvozovat jakékoliv závěry, neboť je důležité, zdali chápala smysl podstatu celé transakce, což nepochybně chápala. Co se týče neplatnosti právního úkonu z důvodu duševní poruchy, tak zde poukazuje na výpověď znalkyně, že v předmetné době žalobkyně žádnou duševní poruchou netrpěla. Uvedené ustanovení nepočítá s neplatností právního úkonu z důvodu vysokého věku, nízkého vzdělání či malých životních zkušeností, a proto by takovýto výklad vedl k založení nepřipustné právní nejistoty v rámci obecného závazkového práva. Vyhází se tedy vždy z premisy, že právní úkon je platný, přičemž stanovení jeho neplatnosti je pouze velmi mimořádný a výjimečný stav, který musí být náležitě podložen tím, že osoba trpěla duševní poruchou, což bylo v tomto případě vyloučeno. Dále poukazuje na to, že se v tomto případě nemohlo jednat o podvodné jednání, když celá transakce byla dopředu pečlivě konzultována a připravována a následně po provedeném vkladu byly související smlouvy řádně plněny, a to v poměrně značném objemu, přičemž k jejich neplnění došlo až v průběhu následujících let, a to ze zcela objektivních důvodů,

kteře spočívaly v nepředvídatelné změně politických a hospodářských situací v zemích, kde provozoval své podnikání Ing. M[REDAKCE]. Po celou dobu plnění smluv ze strany Ing. M[REDAKCE] si žalovaná nestěžovala, nedivila se, že jí někdo vozí peníze a z jakého důvodu, naopak toto plnění samozřejmě přijímala a tedy je zřejmé, že žalobkyně si byla velice dobře vědoma toho, že převedla své nemovitosti a že tyto peníze jsou protihodnotou za její dřívější plnění. Závěrem pak právní zástupce žalovaných zmínil, že až poté kdy druhá strana přestala plnit své závazky, se uměle vykonstruovala hypotéza o celé neplatnosti původní smlouvy a závěrem navrhl, aby tedy z výše uvedených důvodů byla žaloba zcela zamítnuta. Dále soudu k výzvě zaslal vedlejší účastník svůj závěrečný návrh, ve kterém se ztotožnil se závěrečným návrhem žalovaných s tím, že považuje celou žalobu za účelovou, neboť žalobkyně od počátku věděla co činí a co za to obdrží, a v době provedení tohoto úkonu netrpěla žádnou duševní poruchou. Proto závěrem navrhl žalobu zamítnout.

3. V první řadě bylo potřeba vyřešit zásadní procesní otázku, neboť se jedná o žalobu určovací, tj. zdali je na straně žalobkyně dán naléhavý právní zájem, aby bylo naplněno ustanovení § 80 z.č. 99/1963 Sb. (dále jen o.s.ř.). Po prvotním prozkoumání žaloby a přiložených důkazů, ze kterých vyplynulo, že žalobkyně své nemovitosti ve značném objemu a celkové hodnotě převedla formou nepeněžitěho vkladu do nově vzniklé akciové společnosti a že tyto nemovitosti jsou v době podání žaloby zatíženy zástavními právy a exekucním řízením v kombinaci s tím, že žalobkyně je značně pokročilého věku, má k předmětným nemovitostem silnou citovou vazbu a současně podala i podnět k trestnímu řízení, neboť k převodu nemovitostí měla žalobkyně svolit na základě předchozího podvodného jednání ze strany zejména osoby Ing. Pavla M[REDAKCE] s úmyslem se na úkor žalobkyně obohatit, soud shledal, že naléhavý právní zájem žalobkyně je zde dán a to i přes to, že žalobkyně nebyla úspěšná se svým návrhem na předběžné opatření, neboť od počátku bylo zřejmé, že v této věci bude zapotřebí provést rozsáhlé a podrobné dokazování, které pak povede k jednoznačnému závěru.
4. Vzhledem k tomu, že k sepisu notářského zápisu, kterým došlo k založení společnosti UYANGA, a.s. došlo dne 10.3.2009, použijí se pro právní posouzení věci předpisy platné a účinné v době tohoto sepisu, a sice ohledně vzniku společnosti a splnění všech podmínek zákon č. 513/1991 Sb. (dále jen Obch. zák.) a pro posouzení samotného právního úkonu zákon č. 40/1964 Sb. (dále jen Obč. zák.). Co se týče dodržení všech zákonných a samotných technických požadavků, které se vztahují k založení akciové společnosti včetně vkladů a vydání akcií, zde soud konstatuje, že všechny podmínky stanovené v ustanovení § 162 a násl. Obch. zák., §57 Obch. zák. a § 59 a násl. Obch. zák. byly splněny, což má soud za prokázáno z obsahu notářského zápisu NZ 62/2009, znaleckého posudku č. 4532/60/09 ze dne 10.3.2009, znaleckého posudku č. 4531/59/09 ze dne 10.3.2009, prohlášení vkladatele ze dne 10.3.2009, výpisu z listu vlastnictví č. [REDAKCE] pro kat. území Líčkov, obec Liběšice a z výpisu z Obchodního rejstříku společnosti UYANGA, a.s., včetně sbírky listin veřejně dostupných na portálu www.justice.cz. Samotný technický proces vzniku společnosti či chybějící náležitosti nebyly ze strany žalobkyně tvrzeny ani vytýkány, a proto ohledně samotného vzniku společnosti a dodržení zákonného postupu soud nemá pochybnosti. Klíčovým bodem pak jsou námitky směřující k náležitostem, které Obč. zák. v platné a účinné podobě k datu 10.3.2009 ohledně náležitostí právních úkonů vyžaduje a které neměly být dodrženy u právních úkonů žalobkyně, a sice u založení společnosti UYANGA, a.s. notářským zápisem a následný nepeněžitý vklad do této společnosti, přičemž oba tyto právní úkony byly učiněny při jednání u notářky JUDr. Mileny K[REDAKCE] v Praze dne 10.3.2009. V této souvislosti žalobkyně zejména namítala, že tyto právní úkony jsou neplatné, neboť nebyly z její strany učiněny svobodně, vážně, určitě a srozumitelně (§ 37 odst. 1 Obč. zák.), dále že tyto právní úkony odporují zákonu a příčí se dobrým mravům (§ 39 Obč. zák.). K posledně zmíněným dvěma důvodům neplatnosti právních úkonů žalobkyně zejména uváděla skutková tvrzení a důkazy, které souvisely s dosud probíhajícím trestním řízením, k čemuž soud uvádí, že tyto navržené důkazy sice provedl, nicméně je vázán zásadou presumpce neviny a nemůže si sám prejudiciální

otázkou zodpovědět otázku viny a trestu. Jednalo se zejména o tyto důkazy: trestní oznámení, záznam výslechu žalobkyně na PČR, usnesení o zahájení trestního stíhání, změna právní kvalifikace státního zástupce, obžaloba na Ing. Pavla M., Ing. Václava J. a Ing. Zdeňka S., protokoly o výslechu žalobkyně a Milana U. I přes uvedené skutečnosti soud k těmto důkazům přihlédl zejména v souvislosti s hodnocením věrohodnosti výpovědi žalobkyně a Milana U., tj. zdali se jejich výpovědi s odstupem času nějak zásadněji liší. U svědka U. žádné odchylky v podstatných částech vylíčení skutkových tvrzení zjištěny nebyly, a to i přes provedený obsáhlý výslech a jeho výpověď tak byla soudem vyhodnocena jako věrohodná i v té souvislosti, že proti jeho osobě není v souvislosti s projednávanou věcí vedeno žádné trestní řízení. Výpověď žalobkyně, provedená u soudu formou výslechu účastníka, však žádný pozitivní výsledek nepřinesla, a to s ohledem na pokročilý věk žalobkyně a uplynutí doby cca 10 let od provedených právních úkonů. Ačkoli by výpověď samotné žalobkyně byla značným přínosem pro celkové objasnění této věci zejména pak k osvětlení jejích pohnutek a chápání celé transakce, nebylo toto možné, což rovněž koresponduje s výpovědí PhDr. Štěpánky T., která vypověděla, že v tomto pokročilém věku se mentální schopnosti jedinců mohou dramaticky měnit i v průběhu půl roku. Žalobkyně tedy pouze opakovala, že se cítí být ze strany Ing. M. podvedena, avšak žádné konkrétní okolnosti již neuvedla. Soud se tedy následně na základě předložených a provedených důkazů po koncentraci řízení musel vypořádat s tím, zdali je zde dán nějaký důvod neplatnosti právního úkonu, kterým žalobkyně vložila své nemovitosti na nově vzniklou společnost UYANGA, a.s., neboť žaloba je určovacího charakteru s požadavkem na určení toho, kdo je vlastníkem předmětných nemovitostí s tím, že k jejich převodu mělo dojít právě na základě právního úkonu „prohlášení vkladatele“, učiněného dne 10.3.2009 v kanceláři notářky JUDr. Mileny K. Soud se tedy nejprve zabýval otázkou neplatnosti předmětného právního úkonu podle § 39 Obč. zák., tj. zda je tento právní úkon neplatný z toho důvodu, že svým obsahem odporuje zákonu, nebo že se přičí dobrým mravům. Jak již bylo uvedeno výše, soud neshledal, že by proces založení společnosti a vložení nepeněžitého vkladu bylo učiněno jakkoli v rozporu s tehdy platnou právní úpravou obsaženou v Obchodním zákoníku, když tento celý proces akceptovala jak samotná notářka, která předmětný notářský zápis sepsala, ačkoli z její výpovědi je zřejmé, že pokud by zaznamenala nějaké náznaky, že žalobkyně působí nějakým zmateným, dezorientovaným dojmem, nebo že jedná pod vlivem či nátlakem druhé strany, tak by zápis odmítla sepsat, tak byl následný proces akceptován i ze strany rejstříkového soudu, který společnost UYANGA, a.s. zapsal do Obchodního rejstříku a i ze strany příslušného Katastrálního úřadu, který provedl změnu ve vlastnictví předmětných nemovitostí formou vkladu. V této souvislosti je třeba zmínit, že soud považuje svědeckou výpověď JUDr. Mileny K. za věrohodnou, neboť, jakožto představitelka státní moci, nesla osobní zodpovědnost za správnou a zákonnost jí učiněných úkonů, přičemž v řízení nebylo nijak prokázáno, že by na věci měla nějaký svůj zájem, ať již osobní nebo majetkový. Žalobkyně sice namítala, že je podivné, že si svědkyně na tento případ nepamatovala, nicméně s ohledem na uplynulou dobu přes 10 let a tomu, že se, dle její výpovědi, měla podobnými případy zabývat opakovaně, nelze toto považovat za znevěrohodnění její výpovědi. Ohledně namítané neplatnosti z důvodu, že svým obsahem nebo účelem odporoval zákonu lze konstatovat, že žalobkyni a Ing. M. byly učiněny právní úkony směřující ke vzniku akciové společnosti a ke splnění zákonné vkladové povinnosti a k uvedeným následkům rovněž i došlo, jak to jednoznačně vyplývá z výše uvedených důkazů a tomu, že tyto právní úkony vyvolaly zamýšlené požadavky. Těmito právními úkony tedy nemělo být a hlavně ani nebylo dosaženo jiného, skrytého, záměru či výsledku než toho, který zákon s takovým jednáním spojuje a předpokládá. Došlo tedy k založení akciové společnosti a splnění vkladové povinnosti a za této situace tedy nelze uvažovat o tom, že předmětné právní úkony by odporovaly zákonu, když pouze završily formální proces směřující k naplnění výsledku, který zákon předpokládá. Co se týče neplatnosti právního úkonu z důvodu, že se přičí dobrým mravům, tak zde soud v souladu s odbornou literaturou a příslušnou judikaturou vztahující se k danému zákonnému ustanovení § 39 Obč. zák. musel posoudit, zdali učiněním právního úkonu

směřujícího k založení akciové společnosti nebo prohlášením vkladatele bylo porušeno nějaké obecně společensky uznávané pravidlo, jehož porušením by došlo k jednání proti dobrým mravům, přičemž toto posuzování je třeba pečlivě prozkoumat s ohledem na okolnosti dané v místě a čase učiněného právního úkonu a s přihlédnutím k osobním poměrům účastníků tohoto právního úkonu. Žalobkyně spatřovala porušení dobrých mravů zejména z toho důvodu, že Ing. M. [redacted] zneužil důvěry žalobkyně, aby se na její úkor obohatil o její nemovitý majetek, který měl dále použít ke krytí svých podnikatelských aktivit a zejména závazků z něj plynoucích. Z provedených důkazů předložených žalovanou stranou, a to smlouva o zřízení věcného břemene doživotního užívání ze dne 2.12.2010, smlouva o důchodu ze dne 10.3.2009, smluv o prodeji cenných papírů ze dne 13.3.2009, 16.10.2009 a 11.7.2010, kopie výdajových dokladů a potvrzení o převzetí hotovostí, znalecký posudek č. 246-21/2010 o stanovení ceny akcií ze dne 8.7.2010, smlouva o poskytování služeb mezi společnostmi UYANGA a.s. a Interel, s.r.o. ze dne 27.3.2009, smlouva o spolupráci v dotačním řízení mezi společnostmi UYANGA a.s. a 1. PRIMOSSA corporation a.s. ze dne 16.3.2009, potvrzení o registraci projektu u ROP Severozápad ze dne 29.4.2011, smlouva o partnerství a vzájemné spolupráci při rekonstrukci zámku Líčkov mezi 1. PRIMOSSA corporation a.s. a obcí Liběšice ze dne 30.3.2011, územní souhlas MÚ Žatec s rekonstrukcí zámku včetně souvisejícího stavebního povolení ze dne 12.8.2011, smlouva o partnerství a vzájemné spolupráci při rekonstrukci zámku mezi 1. PRIMOSSA corporation a.s. a Mikroregionem Žatecko ze dne 21.3.2011, právní analýza projektu rekonstrukce zámku Líčkov od advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners s.r.o. ze dne 22.3.2011 a protokol o převzetí zpracované projektové dokumentace k rekonstrukci zámku ze dne 30.3.2011, které byly zaslány žalobkyni k jejich podrobnému prostudování a proti kterým žalobkyně nevznesla žádných námitek ani nezpochybnila jejich pravost či pravost jejich podpisů, soud zjistil, že celá transakce ohledně založení společnosti a nepeněžitěho vkladu byla provedena tak, že Ing. M. [redacted] si následně od žalobkyně odkoupí její akcie za finální cenu stanovenou znaleckým posudkem ve výši 15 491 455 Kč, dále že bude žalobkyni vyplácet důchod ve výši 100 000 Kč měsíčně počínaje účinností smlouvy až do smrti žalobkyně a žalobkyni bude zajištěno doživotní užívání zámku na základě zřízeného věcného břemene, které je rovněž zapsáno v Katastru nemovitostí. Dále má z těchto důkazů soud za zjištěno, že ze strany společnosti UYANGA, a.s., resp. Ing. M. [redacted] byly po založení společnosti a vložení nepeněžitěho vkladu činy příslušné kroky směřující k realizaci rekonstrukce zámku. Současně s tímto došlo k plnění uzavřených dohod, a sice o zřízení věcného břemene, jak to bylo uvedeno výše a dále i dohody o důchodu, přičemž z předložených potvrzení, které byly žalobkyní osobně podepsány má soud za zjištěno, že v roce 2010 obdržela 400 tis. Kč, v roce 2011 obdržela 1 200 tis. Kč, v roce 2012 obdržela 1 200 tis. Kč, v roce 2013 obdržela 1 100 tis. Kč a v roce 2014 obdržela 310 tis. Kč, přičemž potvrzení na další částku 110 tis. Kč není potvrzeno podpisem a další dva příkazy k úhradě nelze identifikovat. Ohledně předchozích období nejsou doloženy žádné přímé důkazy. Žalobkyní přijaté platby pak za uvedené období měly být v celkovém objemu 4 200 000 Kč. Uvedená výše s přihlédnutím k případným nespecifikovaným platbám za předchozí období koresponduje se svědeckou výpovědí Ing. Pavla M. [redacted], Milana U. [redacted] a Ing. Zdeňka S. [redacted]. Ostatní vyslechnutí svědci se k otázce těchto financí nemohli vyjádřit, neboť u předávání peněz nebyli osobně přítomni a žalobkyně si na podrobnosti již nepamatuje. Rovněž dle shodných výpovědí svědků M. [redacted], U. [redacted] a S. [redacted] soud zjistil, že kupní cena za akcie měla být splácena jednorázovými většími platbami, přičemž z potvrzení o přijetí, které je podepsáno žalobkyní ze dne 13.3.2009, 26.1.2011 a 6.5.2011 měla žalovaná obdržet vždy po jednom milionu korun. Na tomto místě je potřeba opětovně zdůraznit, že v rámci tohoto řízení si soud nezodpovídá žádné otázky ohledně toho, zdali byl ze strany určitých osob spáchán trestný čin podvodu na žalobkyni či nikoli, pouze jsou zvažovány okolnosti, které se týkají bezprostřední časové a osobní souvislosti v občanskoprávní rovině k zodpovězení otázky, zdali právní úkon, kterým žalobkyně vložila své nemovitosti nepeněžitým vkladem do společnosti UYANGA a.s. byl či nebyl v rozporu s dobrými mravy. Předně je třeba zmínit, že mezi žalobkyní a Ing.

M[redacted] měla existovat ústní dohoda o tom, že po vložení nemovitostí do společnosti se Ing. M[redacted] postará o rekonstrukci zámku, což mělo být současně i hlavním motivem žalobkyně k provedenímu úkonu. Existenci této dohody shodně potvrzují prohlášení žalobkyně i Ing. M[redacted]. Žalobkyně pak hlavní důvod neplatnosti svého právního úkonu z důvodu porušení dobrých mravů spatřuje v tom, že Ing. M[redacted] rekonstrukci zámku nikdy neměl v úmyslu a chtěl se pouze na úkor žalobkyně obohatit, využívaje její důvěřivosti a neznalosti problematiky obchodního práva, a využít jejího takto nabytého majetku ke krytí svých závazků a podnikatelských aktivit. Tedy Ing. M[redacted] měl od počátku do celé transakce jít s podvodnými úmysly a tímto měl jednat v rozporu s dobrými mravy. Tato tvrzení žalobkyně však soud po provedeném dokazování nesdílí. Kdyby Ing. M[redacted] bezprostředně po založení společnosti začal nemovitý majetek zadlužovat a od počátku neplnil sjednané dohody, byla by situace zcela jiná, ale zde má soud z důkazů předložených žalovanými ve spojení s provedenými svědeckými výpověďmi za prokázáno, že Ing. M[redacted] od počátku vyvíjel snahu k tomu, aby na rekonstrukci zámku sehnal finanční prostředky a zajistil všechny potřebné technické záležitosti k tomu, aby rekonstrukce mohla být uskutečněna. Současně s tím je třeba zmínit, že všechny související dohody, tj. o odkupu akcií, o důchodu a o zřízení věcného břemene byly po dobu minimálně dvou až tří let plněny. Lze si tedy stěží představit, že by osoba, která měla již od počátku pouze úmysl se obohatit, poté vynakládala finanční prostředky v takovém objemu a současně i investovala další nemalé prostředky do zajišťování příslušných dokumentů k rekonstrukci takto rozsáhlého objektu. Soud sice, kromě výpovědi Ing. M[redacted], nemá prokázány okolnosti podnikatelského nezdaru Ing. M[redacted], nicméně ohledně časových souvislostí je zřejmé, že žádost o poskytnutí dotace u ROP Severozápad byla zaregistrována již 29.4.2011, přičemž k soudnímu řešení této mediálně známé kauzy došlo až 14.12.2011 a k zastavení vyplácení dotací až 4.6.2012 z rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj. V těchto časových souvislostech se konečné neposkytnutí dotace může jevit pouze jako sled nešťastných okolností. Soud tedy, v souvislosti s posuzováním toho, zdali se právní úkon žalobkyně přičítá dobrým mravům a z tohoto důvodu je neplatným, uzavírá, že nemá za prokázáno, že by v okamžiku učinění právního úkonu, kterým žalobkyně vložila své nemovitosti jako nepeněžitý vklad do společnosti UYANGA a.s. existovaly takové mimořádné okolnosti, které by odůvodňovaly závěr, že by se jednání jedné či druhé strany přičítalo dobrým mravům.

5. Posledním důvodem, pro který shledávala žalobkyně svůj učiněný právní úkon, kterým dne 10. 3. 2009 vložila svůj nemovitý majetek do nově založené společnosti UYANGA, a.s., neplatným je ten, že tento úkon neučinila svobodně, vážně, určitě a srozumitelně, a proto je tento právní úkon podle § 37 odst. 1) Obč. zák. absolutně neplatný. Co se týče požadavku na určitost a srozumitelnost právního úkonu, tak zde tyto aspekty má soud za bezpochyby prokazané, že byly v právním úkonu dodrženy, a to z textu samotného notářského zápisu, jenž je veřejnou listinou a ve kterém byl právní úkon dostatečně určitě a srozumitelně specifikován, což vyplývá i z následné akceptace tohoto úkonu rejstříkovým soudem a katastrem nemovitostí. Žalobkyně v této souvislosti tedy předně namítala, že předmětný právní úkon neučinila svobodně a vážně, zejména proto, že byla ovlivněna Ing. M[redacted], který ji měl slíbit rekonstrukci zámku a zejména zachování odkazu jejího manžela a že nemohla, s ohledem na svůj vysoký věk a nízké vzdělání, chápat celý proces založení akciové společnosti a nepeněžitý vklad. K prokázání svých tvrzení žalobkyně poukazovala zejména na závěry jejího psychologického zkoumání, provedeného v rámci trestního řízení psychologickým znaleckým posudkem ze dne 3. 1. 2016, který provedla PhDr. Štěpánka T[redacted] za asistence psychiatra MUDr. Michala H[redacted]. Z tohoto znaleckého posudku společně s výsledkem PhDr. Štěpánky T[redacted] (MUDr. Michal H[redacted] je již po smrti) soud zjistil, že žalovaná, a to i v předmětném období před necelými šesti lety před znaleckým zkoumáním, nemohla s ohledem na svůj tehdy již pokročilý věk a dosažené vzdělání plně chápat celý smysl dané operace a detaily procesu založení akciové společnosti a nepeněžitý vklad, nicméně není a nebyla stížena demencí ani žádnou psychologickou poruchou. Její intelektuální schopnosti jsou a byly na úrovni průměru běžné populace v ČR a byla tudíž schopna chápat

běžné obchodní záležitosti. Co se týče detailního chápání uvedených obchodních transakcí vedoucí k založení akciové společnosti, vkladové povinnosti, úpisu akcií apod. soud k tomu uvádí, že detailní povědomí o těchto procesech má pouze omezené množství odborné veřejnosti, přičemž obchodní právo na zakladatele neklade žádné zvláštní požadavky na vzdělání a orientaci v dané problematice. V opačném případě by drtivá většina populace byla diskriminačně vyloučena z procesu založení obchodních společností. Totéž by platilo v případě omezení na určitou věkovou skupinu, tj. že po dosažení určitého věku není možné se aktivně podílet na vzniku obchodní společnosti, což je pochopitelně v demokratické společnosti rovněž nepřijatelné. Je zde tedy zapotřebí jednoznačně určit, že žalobkyně v době založení společnosti a vložení svých nemovitostí do této společnosti měla alespoň rámcovou představu o podstatě celé operace, tj. že převádí svůj nemovitý majetek na jinou osobu za současného poskytnutí určitého protiplnění. Jak již bylo řečeno výše, žalobkyně se k uvedeným záležitostem již bohužel nebyla schopna podrobně vyjádřit, nicméně ze záznamu policejního protokolu o jejím výslechu ze dne 31. 5. 2016 soud zjistil, že žalobkyně opakovaně hovořila o tom, že zámek prodala a to i na místě, kde popisovala jednání u notárky konaném dne 10. 3. 2009. Toto zjištění rovněž vyplývá i z výpovědi pana U [redacted], o jehož pravdivosti soud nemá důvod pochybovat, neboť v předmětné době byl nejbližší osobou žalobkyně, na celé záležitosti není nijak osobně zainteresován (nebo toto alespoň nebylo v řízení nijak prokázáno) a nečelí trestnímu stíhání, kde vypověděl, že žalobkyně měla jasnou představu o tom, že tímto úkonem se zbaví svých nemovitostí a dostane za to určitá dohodnutá protiplnění. Shodně vypovídali rovněž svědci Ing. M [redacted] a Ing. S [redacted], kteří sice čelí trestnímu stíhání, ale v tomto bodě se jejich výpovědi shodují s výpovědí pana U [redacted]. Posledně uvedení tři svědci rovněž shodně vypověděli, že žalobkyně o řešení finanční situace kolem zámku jeho prodejem uvažovala již cca 1-2 roky před samotnou realizací, ale tento svůj původní záměr si poté rozmyslela. Z těchto důkazů má soud za prokázáno, že žalobkyně si byla plně vědomá, že svým právním úkonem ze dne 10. 3. 2009 pozbývá vlastnické právo k nemovitostem a že za tento krok má obdržet určitou protihodnotu. Pokud si tedy žalobkyně byla vědomá těchto skutečností, aniž by měla zcela konkrétní představy o fungování akciové společnosti, nelze její právní úkon považovat za neplatný z toho důvodu, že nebyl proveden určitě. Současně s tímto rovněž nemá soud za prokázáno, že by žalobkyně nejednala o své svobodné vůli, neboť nebyl předložen žádný důkaz o tom, že by žalobkyně právní úkon učinila pod nějakým psychickým či fyzickým nátlakem, ani z žádné ze svědeckých výpovědí tento závěr nevyplyvá. Naopak zejména ze svědecké výpovědi pana U [redacted] vyplývá, že žalobkyně se o zásadnějších záležitostech rozhodovala sama, byť i po předchozí poradě s blízkou či důvěrnou osobou. V řízení současně nebylo prokázáno, že by žalobkyni některé okolnosti či osoby bránily v tom, aby požádala o konzultaci odborníka na danou problematiku obchodního práva. To, že tak (zřejmě) neučinila, bylo pouze odrazem její svobodné vůle a nelze ani v této okolnosti spatřovat neplatnost následného právního úkonu. K úvahám, že by žalobkyně nejednala svobodně z toho důvodu, že jí měla být Ing. M [redacted] slíbena celková rekonstrukce zámku, k čemuž poté nedošlo, se soud vyjadřuje tak, že ohledně těchto okolností již blíže pojednával výše, a tudíž lze zjištěné závěry vztáhnout i na tuto otázku se závěrem, že ani zde se nejedná o důvod neplatnosti právního úkonu, neboť po jeho provedení příslušné kroky, směřující k rekonstrukci, činy byly. Obecně lze konstatovat, že v případě pozdějšího neúspěchu určitého obchodního záměru, nelze prohlašovat prvotní právní úkony za neplatné z tohoto důvodu, že nedošlo k jejich naplnění tak, jak si původně účastníci představovali. Takovýto postup by vedl k právní nejistotě účastníků a třetích osob, a proto jsou právní úkony prohlašovány za neplatné pouze v těch výjimečných případech, které takový závěr zcela jednoznačně odůvodňují, což se však netýká posuzovaného případu.

6. Výrok o nákladech řízení je důsledkem ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., žalovaní a vedlejší účastník měli ve věci plný úspěch, soud proto uložil žalobkyni zaplatit žalovaným částku 41 706,18 Kč představující odměnu ve výši 2 500 Kč za 10,5 úkonu právní služby, 11 režijních paušálů ve výši 300 Kč, 4x cestovné Praha – Louny a zpět v souhrnné výši 3 317,92 Kč a náhradu za ztrátu času 16 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 1 600 Kč a 21 % DPH ve výši 7 238,27 Kč. Žalované původně požadovali ustanovení tarifní hodnoty odměny za úkon právní služby v celkové hodnotě nemovitostí, které byly oceněny v době učinění předmětného právního úkonu, což však soud nemohl akceptovat, neboť o nákladech řízení se rozhoduje zásadně dle stavu, kdy se toto rozhodnutí činí, přičemž použití vyčíslení znaleckým posudkem, které bylo učiněno cca před 10 lety, by nemohlo odpovídat současné situaci, neboť v tomto mezidobí se mohl stav nemovitostí značně změnit a současně s tím se zásadním způsobem mohla změnit situace na trhu s podobnými nemovitostmi. Z těchto důvodů pak nebylo možné dané ocenění pro účely určení nákladů řízení použít a zajištění nového ocenění pouze pro účely stanovení výše nákladů řízení je nepřípustné, a proto soud použil výchozí částku základu uvedenou ve vyhlášce č. 177/1996 Sb., § 9 odst. 3 písm. a/, tj. 35 000 Kč. Dále soud rozhodl, že žalobkyně je povinna zaplatit náhradu nákladů řízení vedlejšímu účastníku ve výši 15 534 Kč představující odměnu za 3 úkony po 2 500 Kč, 3 paušály po 300 Kč, cestovné Brno – Louny a zpět ve výši 3 238 Kč a náhradu za promeškaný čas 12 započatých půlhodin po 100 Kč, tj. 1 200 Kč a 21 % DPH ve výši 2 695,98 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

Louny 18. října 2019

Mgr. Tomáš Machytka v.r.
samosoudce